

«Ήξερα ότι κάτι δεν πήγαινε καλά - ξανά»: Η περιοχή Μπόντι συγκλονίζεται από δύο θανατηφόρες επιθέσεις σε δύο χρόνια

πριν από 1 ημέρα

Μερίδιο ↩ Εκτός 🔒

Τίφανι Τέρνμπουλ

Μπόντι Μπιτς

Εικόνες Getty

Υπήρξε μια έκρηξη υποστήριξης από την κοινότητα - αλλά η ένταση παραμένει

Καθώς ελικόπτερα πετούσαν από πάνω, οι σειρήνες έπεφταν στο προάστιό της και οι άνθρωποι έτρεχαν ουρλιάζοντας στον δρόμο της στις 14 Δεκεμβρίου, η Μαίρη ένωσε μια ζοφερή αίσθηση déjà vu.

«Τότε ήταν που κατάλαβα ότι κάτι σοβαρό δεν πήγαινε καλά - ξανά», λέει, με τα μάτια της να γεμίζουν δάκρυα.

Η Μαίρη -η οποία δεν ήθελε να δώσει το πραγματικό της όνομα- βρισκόταν στο εμπορικό κέντρο Westfield Bondi Junction τον Απρίλιο του περασμένου έτους, όταν έξι άνθρωποι μαχαιρώθηκαν μέχρι θανάτου από έναν άνδρα που έπασχε από ψύχωση, μια τραγωδία που είναι ακόμα νωπή στο μυαλό πολλών.

Τα ευρήματα της ιατροδικαστικής έρευνας για το περιστατικό επρόκειτο να δοθούν αυτή την εβδομάδα, αλλά καθυστέρησαν αφού δύο ένοπλοι εξαπέλυσαν καταιγισμό σφαιρών σε μια εκδήλωση που σηματοδοτούσε την έναρξη της εβραϊκής γιορτής Χανουκά πριν από οκτώ ημέρες.

Κηρύχθηκε τρομοκρατική επίθεση από την αστυνομία, με αποτέλεσμα 15 άνθρωποι να πυροβοληθούν και να σκοτωθούν, συμπεριλαμβανομένου ενός 10χρονου κοριτσιού που είχε ακόμα βαφή προσώπου γύρω από τα μάτια της.

- Ένοπλοι από το Μπόντι έριξαν εκρηκτικά στην αρχή της επίθεσης και έκαναν εξάσκηση σε πυροβολισμούς εβδομάδες πριν, σύμφωνα με την αστυνομία.

Ο πρώτος παραϊατρικός που αντιμετώπισε τις αιματηρές σκηνές στην εκδήλωση Χανουκά δίπλα στη θάλασσα ήταν επίσης ο πρώτος παραϊατρικός που έφτασε στο σημείο των μαχαιρωμάτων στο Γουέστφιλντ.

«Δεν θα μπορούσες καν να φανταστείς ότι κάτι τέτοιο θα συνέβαινε», λέει στο BBC η 31χρονη Μαίρη, η οποία κατάγεται από το Ηνωμένο Βασίλειο. «Λέω συνεχώς στην οικογένειά μου στο σπίτι πόσο ασφαλής είναι η κατάσταση εδώ».

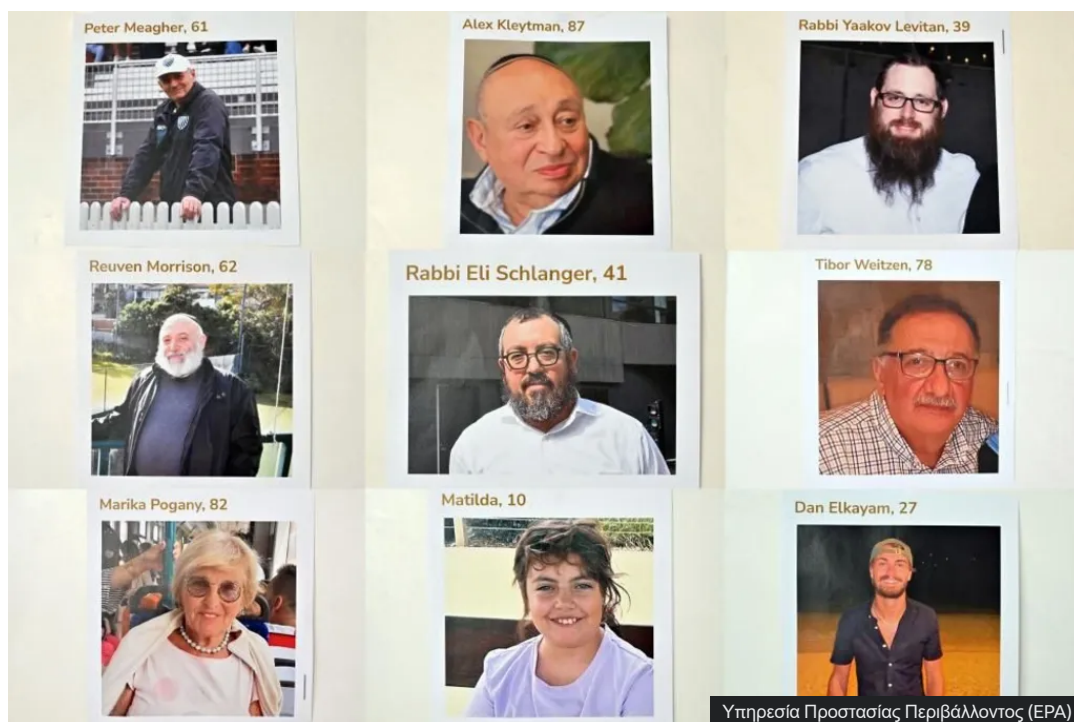
Αυτό ήταν το κυρίαρχο συναίσθημα τις ημέρες που ακολούθησαν τους πυροβολισμούς. Αυτού του είδους οι μαζικές δολοφονίες δεν συμβαίνουν στην Αυστραλία.

Αλλά μπορεί και το έχει κάνει – δύο φορές, στην ίδια κοινότητα, μέσα σε 18 μήνες.

Μια θάλασσα από λουλούδια που άφησαν σοκαρισμένοι και θλιμμένοι άνθρωποι στο Μπόντι μαζεύεται. Μια εθνική ημέρα περισυλλογής τελείωσε. Την Κυριακή το βράδυ, οι Εβραίοι Αυστραλοί άναψαν κεριά για τελευταία φορά φέτος το Χανουκά.

Αλλά οι δύο τραγωδίες έχουν αφήσει δεκάδες σωματικά σημαδεμένα και τραυματισμένα άτομα, και το αίσθημα ασφάλειας του έθνους έχει διαλυθεί.

«Όλοι γνωρίζουν κάποιον που έχει επηρεαστεί»

Οι κηδείες των θυμάτων έχουν προσελκύσει χιλιάδες πενθούντες αυτή την εβδομάδα

Το Μπόντι είναι η πιο διάσημη παραλία της Αυστραλίας - ένα παγκοσμίως αναγνωρισμένο σύμβολο του τρόπου ζωής της.

Είναι επίσης ένα χαρακτηριστικό κομμάτι της αυστραλιανής κοινότητας. Υπάρχει ένα είδος «όλοι γνωρίζουν τους πάντες» - και αυτό σημαίνει ότι όλοι γνωρίζουν κάποιον που επηρεάστηκε από την τραγωδία της 14ης Δεκεμβρίου, δήλωσε ο δήμαρχος Γουίλ Νέμες στο BBC.

«Ένας από τους πρώτους ανθρώπους που έστειλα μήνυμα ήταν ο [Ραβίνος] Έλι Σλάνγκερ. Και του είπα: "Ελπίζω να είσαι καλά. Τηλεφώνησέ μου αν χρειαστείς οτιδήποτε"», είπε.

Αλλά ο γεννημένος στη Βρετανία, πατέρας πέντε παιδιών, γνωστός και ως «Ραβίνος Μπόντι», ήταν μεταξύ των νεκρών.

Οι πρώτοι ανταποκριτές, αστυνομικοί και παραϊατρικοί, θα εργάζονταν με μέλη της κοινότητάς τους. Άλλοι είχαν το καθήκον να περιθάλψουν τους δράστες που είχαν στοχεύσει τους συναδέλφους τους.

«[Το Γουέστφιλντ Μπόντι Τζάνκσιον] ήταν φρικτό, κάτι στο οποίο σίγουρα δεν είμαστε συνηθισμένοι. Και πάλι, υπήρξαν μαζικοί, καταστροφικοί τραυματισμοί», δήλωσε στο BBC ο Ράιαν Παρκ, υπουργός Υγείας της Νέας Νότιας Ουαλίας.

«Έχουν δει πράγματα που είναι σαν να βλέπεις σε μια εμπόλεμη ζώνη... Δεν βγάζεις αυτές τις εικόνες από το κεφάλι σου», πρόσθεσε ο Παρκ.

Ο δήμαρχος Νέμες φοβάται ότι αυτό θα μείνει για πάντα μια κηλίδα στο Μπόντι και στην Αυστραλία.

«Αν αυτό μπορεί να συμβεί εδώ στην παραλία Μπόντι, τότε θα μπορούσε πραγματικά να συμβεί οπουδήποτε... ο αντίκτυπος έχει αντηχήσει σε όλη την Αυστραλία».

Ο Ράιαν Παρκ λέει ότι οι εργαζόμενοι στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης θα χρειαστούν χρόνο για να συνέλθουν από αυτά που έχουν δει

«Οι προειδοποιήσεις αγνοήθηκαν»

Κανείς δεν το νιώθει αυτό περισσότερο από την εβραϊκή κοινότητα, για την οποία το Μπόντι έχει γίνει καταφύγιο.

«Κολυμπούσα εδώ κάθε μέρα για χρόνια, με βροχή και λιακάδα. Και αυτή την εβδομάδα... δεν μπορούσα να μπω στο νερό. Δεν ένιωθα καλά. Μου φάνηκε ιερόσυλο κατά κάποιο τρόπο», δήλωσε στο BBC ο Δρ Ζακ Σάιντλερ, τοπικός κλινικός ψυχολόγος και υποστηρικτής της ψυχικής υγείας.

Πολλά από τα θύματα της επίθεσης μετακόμισαν εδώ για πολλές δεκαετίες για ασφάλεια από διώξεις, συμπεριλαμβανομένου του 87χρονου επιζώντος του Ολοκαυτώματος Άλεξ Κλάιτμαν. Αντ' αυτού, η ζωή του σημαδεύτηκε από βίαιες πράξεις αντισημιτικού μίσους.

Ο Δρ. Σάιντλερ έχει περάσει τα τελευταία δύο χρόνια προσπαθώντας να πείσει τους παππούδες του, οι οποίοι είναι επίσης επιζώντες του Ολοκαυτώματος, να διατηρήσουν την αμφιταλαντευόμενη πίστη τους στο καλό της ανθρωπότητας.

«[Η γιαγιά μου] έλεγε συνέχεια, "Αυτά είναι τα σημάδια. Το έχω ξαναδεί". Και εγώ έλεγα συνέχεια, "Όχι στην Αυστραλία, όχι εδώ. Είσαι ασφαλής", προσπαθώντας απλώς να την ηρεμήσω.

«Αλλά τώρα νιώθω κάπως σαν τον ανόητο.»

Καμία κοινότητα δεν είναι μονολιθική, αλλά ένα πράγμα που πιστεύουν πολλοί Εβραίοι Αυστραλοί είναι ότι οι προειδοποιήσεις για άνοδο του αντισημιτισμού τους μήνες που προηγήθηκαν αυτής της επίθεσης αγνοήθηκαν.

Η χρονιά ξεκίνησε με μια σειρά από βανδαλισμούς και εμπρηστικά περιστατικά σε εβραϊκά ορόσημα στα προάστια γύρω από το Μπόντι. Τελείωσε με μαζικές δολοφονίες που στόχευαν την κοινότητά τους.

Δείτε: Εβραίοι Αυστραλοί εξηγούν γιατί το Μπόντι είναι «καταφύγιο» για αυτούς

Υπήρξε αντίσταση απέναντι στον φόβο - ορισμένοι ηγέτες παροτρύνουν τους Εβραίους Αυστραλούς να διπλασιάσουν τις προσπάθειές τους, να είναι πιο δημόσια Εβραίοι και να επιδεικνύουν τα θρησκευτικά τους σύμβολα με υπερηφάνεια.

Μια γυναίκα που περιεργαζόταν τα λουλούδια έξω από το Bondi Pavilion την Κυριακή παραδέχεται ότι φοβάται πολύ για να το κάνει αυτό. Της πήρε μια ολόκληρη εβδομάδα για να βρει το θάρρος να επισκεφτεί αυτόν τον χώρο, ο οποίος απέχει λίγα μέτρα από το σημείο όπου πέθαναν πολλά από τα θύματα.

«Ποτέ πριν δεν έχω νιώσει την εβραϊκή μου καταγωγή. Ποτέ στη ζωή μου δεν έχω βιώσει αντισημιτισμό μέχρι τώρα», λέει η MaryAnne. «Και τώρα, δεν θέλω να φοράω το Αστέρι του Δαβίδ μου».

Κοινότητα, θυμός και θλίψη

Οι πυροβολισμοί προκάλεσαν ένα μαζικό κύμα υποστήριξης από όλη τη χώρα.

Όταν έγινε γνωστό το περιστατικό, πολλοί στην κοινότητα συσπειρώθηκαν για να βοηθήσουν.

Οι ναυαγοσώστες - εθελοντές και αμειβόμενοι - έβαλαν τη ζωή τους σε κίνδυνο. Τα εστιατόρια άνοιξαν τις πόρτες τους και έκρυσαν ανθρώπους στις αποθήκες τους, και οι ντόπιοι συνόδευαν τα χαμένα παιδιά στα διαμερίσματά τους.

Ακόμη και η ηγέτιδα της αντιπολίτευσης στη Νέα Νότια Ουαλία, Κέλι Σλόαν - επίσης τοπική πολιτειακή βουλευτής - βρισκόταν στο σημείο, βοηθώντας στην επιδιόρθωση τραυμάτων από σφαίρες.

Τις ημέρες μετά τους πυροβολισμούς, χιλιάδες απλοί Αυστραλοί έκαναν ουρά - πολλοί για ώρες ολόκληρες - για να δώσουν αίμα που ήταν απεγνωσμένα απαραίτητο για τη θεραπεία των τραυματιών.

Κάθε μέρα, ένα χαλί από πέταλα, χειρόγραφα σημειώματα, αναμνηστικές πέτρες και κεριά φύτρωνε από τις πύλες του Bondi Pavilion.

Μοτίβα με μέλισσες - αυτοκόλλητα, μπαλόνια, ακόμη και έργα τέχνης στο πεζοδρόμιο - βρίσκονται σε όλο το προάστιο, εις μνήμην της Ματίλντα, του νεότερου θύματος της επίθεσης.

Σέρφερ και κολυμβητές την Παρασκευή κωπηλάτησαν πέρα από τα εμβληματικά σημεία αναψυχής του Μπόντι για να τιμήσουν όσους πέθαναν.

Μια μέρα αργότερα, ναυαγοσώστες και διασώστες του σερφ στάθηκαν δίπλα-δίπλα στην παραλία σε ένδειξη αλληλεγγύης με την εβραϊκή κοινότητα.

Αλλά ανάμεσα στις κοινοτοπίες, η θλίψη και το σοκ μετατρέπονται σε θυμό και ένταση.

Οι περσινές επιθέσεις με μαχαίρι στο Μπόντι Τζάνκσιον ήταν καταστροφικές για την κοινότητα - αλλά μια κοινή απόφαση την ένωσε.

Οι ειδικοί λένε ότι ο δράστης, ο οποίος έπασχε από σχιζοφρένεια, βρισκόταν σε ψύχωση τη στιγμή των μαχαιρωμάτων και η οικογένειά του έχει δηλώσει στο παρελθόν ότι ήταν απογοητευμένος που δεν μπορούσε να βρει κοπέλα. Το ερώτημα αν στοχοποίησε γυναίκες πιθανότατα θα μείνει για πάντα αναπάντητο. Ωστόσο, έχουν εντοπιστεί σαφείς αποτυχίες στο σύστημα ψυχικής υγείας.

Τον περασμένο μήνα, οι οικογένειες των θυμάτων ζήτησαν από τον ιατροδικαστή να παραπέμψει τον γιατρό που τον διέκοψε από τη φαρμακευτική αγωγή με περιορισμένη εποπτεία στις ρυθμιστικές αρχές για έρευνα, και έχουν επίσης υποστηρίξει την τεράστια ενίσχυση της χρηματοδότησης των υπηρεσιών ψυχικής υγείας.

Αλλά τα γεγονότα της περασμένης Κυριακής εγείρουν περισσότερα άβολα συναισθήματα και ερωτήματα.

Υπάρχει έκδηλη οργή προς την κυβέρνηση, για την υποτιθέμενη - και παραδεκτή - αποτυχία της να κάνει περισσότερα για να σταματήσει τον αντισημιτισμό. Ο πρωθυπουργός Άντονι Αλμπανέζε αποδοκιμάστηκε κατά τη διάρκεια δημόσιων εμφανίσεων αυτή την εβδομάδα και, μιλώντας με ανθρώπους που επισκέπτονται τον τόπο της επίθεσης στο Μπόντι, δεν είναι ασυνήθιστο να τους ακούς να απαιτούν την παραίτησή του.

Πολλοί άνθρωποι με τους οποίους μίλησε το BBC επεσήμαναν την απόφαση της κυβέρνησής του να αναγνωρίσει το παλαιστινιακό κράτος, μαζί με χώρες όπως το Ηνωμένο Βασίλειο και ο Καναδάς, και τις τακτικές διαμαρτυρίες στην Αυστραλία από μέλη του φιλοπαλαιστινιακού κινήματος, οι οποίες αν και σε μεγάλο βαθμό ειρηνικές, έχουν γεμίσει με αντισημιτικά συνθήματα και πλακάτ.

Η πολιτεία της Νέας Νότιας Ουαλίας - η οποία τα τελευταία χρόνια έχει αυστηροποιήσει διαδοχικά τους κανόνες διαμαρτυρίας - έχει ήδη ανακοινώσει ότι θα εισαγάγει περισσότερη νομοθεσία για την καταστολή των «μίσους» συνθημάτων και θα δώσει στην αστυνομία περισσότερες εξουσίες για τη διερεύνηση των διαδηλωτών. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση έχει υποσχεθεί κάτι παρόμοιο.

Η ευθύνη που αποδίδεται σε αυτές τις διαμαρτυρίες δεν ταιριάζει σε πολλούς, ακόμη και σε ορισμένα τμήματα της εβραϊκής κοινότητας.

«Πρέπει να έχουμε πολλαπλές αλήθειες», λέει ο Δρ Seidler. «Μπορεί να φοβόμαστε, μπορούμε να νιώθουμε ότι υπάρχει βαθιά αντισημιτική ρητορική σε ορισμένους κύκλους εντός της Αυστραλίας... ενώ παράλληλα κατανοούμε ότι υπάρχει το δικαίωμα των ανθρώπων σε αυτή τη χώρα -ιδίως των Μουσουλμάνων Αυστραλών- να ανησυχούν για όσα συμβαίνουν στη Γάζα.»

«Πρέπει να βελτιωθούμε στο να βρίσκουμε αυτό το όριο και να το διαμαρτύρουμε όταν το έχουμε ξεπεράσει».

Ένα μνημείο μέσα στο εμπορικό κέντρο Bondi Junction Westfield, όπου έξι άνθρωποι μαχαιρώθηκαν μέχρι θανάτου τον Απρίλιο του περασμένου έτους

Για άλλους, υπάρχει οργή για αυτό που θεωρούν πολιτικοποίηση μιας τραγωδίας.

«Είναι μια καταραμένη φωτογράφιση», μου λέει μια γυναίκα την Κυριακή, καθώς μια εξέχουσα Αυστραλή επιχειρηματίας φτάνει και αρχίζει να ποζάρει με τα λουλούδια που στολίζονται με φόρο τιμής στο Bondi.

Κάποιοι -συμπεριλαμβανομένης της τοπικής ομοσπονδιακής βουλευτή Αλέγκρα Σπέντερ- ανησυχούν ότι η επίθεση χρησιμοποιείται για να τροφοδοτήσει το αντιμεταναστευτικό κλίμα.

«Δεν θα είχαμε τον άνθρωπο που έσωσε τόσους πολλούς Αυστραλούς αν είχαμε αποκόψει, για παράδειγμα, τη μουσουλμανική μετανάστευση», είπε.

Ο Δρ Σάιντλερ λέει ότι αυτά τα επιχειρήματα δεν αναγνωρίζουν ότι οι αντισημιτικές απόψεις - και άλλες μορφές μισαλλοδοξίας - διαμορφώνονται και εδώ.

«Άκουσα κάποιον να λέει τις προάλλες ότι η Αυστραλία νομίζει ότι είναι σε μια αργία από την ιστορία, ότι είμαστε κατά κάποιο τρόπο άτρωτοι σε αυτό το πράγμα, ότι δεν εκτρέφεται εδώ, είναι εισαγόμενο», λέει ο Δρ Seidler.

Μαζί με τον θυμό, υπάρχει και φόβος: για την εβραϊκή κοινότητα για άλλες επιθέσεις, για την μουσουλμανική κοινότητα για αντίποινα για μια τρομοκρατική πράξη την οποία έχουν καταδικάσει έντονα.

Υπάρχουν ερωτήματα σχετικά με το πώς η υπηρεσία ασφαλείας της Αυστραλίας κατέληξε να εγκαταλείψει μια έρευνα του 2019 για έναν από τους φερόμενους ως υπόπτους για την επίθεση στο Μπόντι Μπιτς, προκαλώντας μια επανεξέταση της ομοσπονδιακής αστυνομίας και των υπηρεσιών πληροφοριών που ανακοινώθηκε την Κυριακή.

Υπάρχει απογοήτευση στην αστυνομία της Νέας Νότιας Ουαλίας, η οποία εδώ και χρόνια έχει προειδοποιηθεί από την μουσουλμανική κοινότητα για ιεροκήρυκες μίσους που λαθρεμπορεύονται τους νεαρούς άνδρες της.

Υπάρχει εχθρότητα προς τα μέσα ενημέρωσης, η οποία οφείλεται στον θυμό τόσο μεταξύ Εβραίων όσο και μεταξύ Αράβων Αυστραλών για την πεποίθηση ότι έχουν παρερμηνευτεί, και στην απογοήτευση για αυτό που ορισμένοι θεωρούν υποκίνηση εναντίον τους.

Υπάρχει όμως και μια αηδία για τη μεταχείριση των τραυματισμένων θυμάτων καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της εβδομάδας, μερικά από τα οποία έδωσαν συνεντεύξεις ζωντανά στην τηλεόραση ενώ το αίμα των φίλων τους εξακολουθούσε να λερώνει τα χέρια τους.

Μέσα σε όλα αυτά, υπάρχει ένα υποβόσκον ρεύμα καχυποψίας προς τους θεσμούς και μεταξύ τους.

Υπάρχουν ποικίλες απόψεις για το πώς μπορούν να επουλωθούν αυτά τα ρήγματα - ή ακόμα και αν μπορούν. Υπάρχει όμως μια κοινή αποφασιστικότητα να προσπαθήσουμε.

Ένας Βρετανός ομογενής που βρισκόταν στην παραλία τη στιγμή των πυροβολισμών λέει ότι όλοι με τους οποίους μιλάει είναι ανένδοτοι ότι αυτό δεν θα αλλάξει τον Μπόντι ή την Αυστραλία.

«Είναι πραγματικά μοναδικό αυτό που έχετε ως έθνος... υπάρχει μια μαγεία σε αυτό», λέει ο Χένρι Τζέιμσον στο BBC.

«Έχω τραύμα... και θα πρέπει να το αντιμετωπίζω αυτό για το υπόλοιπο της ζωής μου, το ξέρω... ακόμη και άνθρωποι που δεν ήταν εκεί είχαν τραύματα.»

«Αλλά δεν πρόκειται να το αφήσω να με ταρακουνήσει και δεν θα το αφήσουμε να διαμορφώσει αυτήν την κοινότητα.»

«Δεν μπορείς να τους αφήσεις να κερδίσουν», λέει για όσους κατηγορούνται για τρομοκρατία.

Σε μια συγκινητική τελετή μνήμης την Κυριακή το βράδυ, επτά ημέρες μετά την επίθεση, το ίδιο αίσθημα ανυπακοής ήταν εμφανές. Ολοκληρώθηκε με το άναμμα της μενώρας, κάτι που τα πλήθη που συγκεντρώθηκαν για τη Χανουκά την περασμένη εβδομάδα δεν κατάφεραν ποτέ να κάνουν.

Το σαμάς, το κεντρικό κερί, άναψε ο πατέρας του Άχμεντ αλ Άχμεντ, προς τιμήν της γενναιότητάς του στην πάλη με ένα όπλο εναντίον ενός από τους επιτιθέμενους. Τα παιδιά των δύο ραβίνων που σκοτώθηκαν άναψαν ένα άλλο. Άλλα άναψαν ένας εκπρόσωπος ναυαγοσωστών και ένας γιατρός της εβραϊκής κοινότητας, οι οποίοι έσπευσαν στο σημείο και άρχισαν να φροντίζουν τους τραυματίες πριν καν σταματήσουν οι πυροβολισμοί. Το τελευταίο κερί άναψε ο Μάικλ, ο πατέρας της Ματίλντα, η οποία έχει χαρακτηριστεί ως πηγή χαράς για όλους όσους τη γνώριζαν.

Αφού η παρέλαση διαφορετικών Αυστραλών πυροδότησε φλόγες σε κάθε βραχίονα της μενώρας, ο Ραβίνος Γιεχόραμ Ούλμαν του Μπόντι Χαμπάντ απηύθυνε έκκληση για περισσότερη αγάπη και περισσότερη ενότητα.

«Η επιστροφή στην κανονικότητα δεν είναι αρκετή», είπε.

«Το Σίδνεϊ μπορεί και πρέπει να γίνει φάρος καλοσύνης. Μια πόλη όπου οι άνθρωποι νοιάζονται ο ένας για τον άλλον, όπου η καλοσύνη είναι πιο δυνατή από το μίσος, όπου η ευπρέπεια είναι πιο δυνατή από τον φόβο, και μπορούμε να το κάνουμε να συμβεί», είπε, σταματώντας για μια στιγμή καθώς το πλήθος χειροκροτούσε.

«Αλλά μόνο αν πάρουμε τα συναισθήματα που έχουμε αυτή τη στιγμή και τα μετατρέψουμε σε δράση, σε συνεχή δράση.»

Πρόσθετες αναφορές από την Helen Sullivan

Η Αυστραλία θεωρούνταν παγκόσμιος ηγέτης στον έλεγχο των όπλων - ο Μπόντι αποκάλυψε μια πιο περίπλοκη πραγματικότητα

Ποια είναι τα θύματα των πυροβολισμών στο Μπόντι;

«Μεγάλωσα μέσα στον φόβο»: Εβραίοι Αυστραλοί λένε ότι ο αυξανόμενος αντισημιτισμός έκανε την επίθεση προβλέψιμη

Επίθεση στο Σίδνεϊ

Ασία

Αυστραλία